

[Poul Møller.]

med det fremtidige skattesystem. Det er da heller ikke anderledes, end at den store skattekommission, der afgav betænkning i begyndelsen af 1950'erne i sin tid foreslog statsskattefradragreglen, men ikke den kommunale skattefradragregel ophævet.

Jeg skal endelig gøre nogle bemærkninger om overgangen til et nyt skattesystem. Finansministeren ønsker det gennemført i 3 tempi — denne tretrinnsraket — først i år det, som merværdiafgiften kan kaste af sig i starten, så 3 skalaer til næste år og så kilde-skatte med enhedsskalaen i det tredje år. Da dette treskalasystem kun gælder for et halvt år, er der i den konservative folketings-gruppe mange, der mener, at det dog må være urimeligt, at vi skal belaste både administrationen og borgerne og vor egen arbejdskraft med at finde ud af et system, som skal gælde et halvt år i 1968. Kunne man ikke lade det gå i 1968 som i 1967? Bliver vi enige om dette udskrivningslovforslag, skal det være efter de principper og ellers efter den udskrivningslov, vi bliver enige om, således at vi for 1967 lader indtægten blive opgjort, ligesom den blev det fra 1922 til 1967. Det er dog kun et år, det drejer sig om, og vi kunne så koncentrere os om, hvordan det fremtidige skattesystem skal være, og ikke om en overgangsordning i et halvt år, i de sidste to kvartaler af kalenderåret 1968.

Det kunne måske også lette på det problem, vi kommer ind i, hvis vi sætter det skarpe skel i dette år, nemlig at folk, der skulle disponere før 31. december, ikke har anet, hvad de skulle disponere efter. Så kan man sige, at de bare kunne lade være med at forudbetale; men der er vel noget urimeligt i at have en lovgivning, efter hvilken de kan forudbetale, og så straffe dem, hvis de har gjort det. Finansministeren kan godt sige, at han i december måned fremsatte nogle advarende udtalelser, men er der ikke rimelighed i, at man, når man gik over til et nyt skattesystem, var så fair over for de borgere, der har levet i det gamle skattesystem, at man gav dem det års varsel, så de vidste, at det, vi bliver færdige med her, gælder fra 1. januar 1969, og kunne disponere i viden og i tillid til en sådan folketingsbeslutning?

Ja, jeg ville altså gerne fremhæve dette om ikrafttrædelsen. Jeg tror, det må være

det enkleste og rigtigste i stedet for at besvære os med de foreslåede 3 skalaer, der skal gælde for et halvt år.

Det konservative folkeparti er, som det fremgår af disse udtalelser, rede til nøgternt og alvorligt at arbejde for at nå frem til en skattereform, sådan som vi altid har været det. Vi anerkender valgresultatet på to afgørende punkter. Vi beklager dette valgresultat, men vi mener, at det må anerkendes, hvis vi skal komme videre, og hvis der skal skabes et bredt forlig, og vi ønsker gerne at få indflydelse på de kommende forhandlinger med de skattepolitiske synspunkter, som er vore. Vil man ikke give os denne indflydelse, må altså det ved valget skabte flertal tage sagen i sin egen hånd, og så kan min efterfølger her på talerstolen jo forklare, hvad der så vil ske.

Aksel Larsen: Det forekommer mig, at selv om der i hr. Poul Møllers tale var tilsyneladende skarpe enkeltheder, var hans slutningsbemærkninger uhyre fredsommelige og vidnede om, at han og hans parti godt ville være med til at lave en skattereform, også selv om den ikke blev skåret til efter det konservative folkepartis oprindelige skatteprogram. Jeg venter derfor fortsat godt arbejde såvel her i folketinget som i folketingets skatteudvalg og medvirken fra det konservative folkepartis side.

Jeg synes i det hele taget, at det er rigtig hyggeligt, at de to partier, som havde tænkt sig at umuliggøre en skattereform ved at lave et firkantet skatteforlig på helt andre præmisser end dem, vi arbejder med nu, som arbejdede med det i foråret, og som endnu før valget kategorisk erklærede, at kun over deres lig skulle man komme skattefradragreglen til livs og få indført kilde-skat, nu efter valget har besindet sig og siger, at de jo må erkende, at vælgernes afstemning ved valget pegede i en ganske bestemt retning, og det må de tage hensyn til. Jeg synes også, det er praktisk for disse partier, at de vil være med til at gøre arbejdet, for det er jo betingelsen for at få indflydelse på udformningen; dér forekommer det mig ikke at der har manglet forhandlingsvilje hverken fra regeringens side eller fra det partis side, hvis ordfører står her på talerstolen.

Det, vi behandler her, er forslaget til ud-